

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய
47. பிரார்த்தனைப் பதிகம்
(ஆசிரியவிருத்தம்)
*பண்: பழம்பஞ்சுரம் (சங்கராபரணம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

*முத்தா முத்தி தரவல்ல - என்னும் தேவாரப் பண்; இப்பதிகம் அந்தாதியாய்த் திருவாசகம் பிரார்த்தனைப்

Devaram

திருவாலங்காடு (Sundarar)

முத்தா முத்தி தரவல்ல

முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா

சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ்

சிவனே தேவர் சிங்கமே

பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும்

பரமா பழைய னூர்மேய

அத்தா ஆலங் காடாடன்

னடியார்க் கடியேன் ஆவேனே

சுவாமிகள் , சங்கிலியாரைப் பிரிந்து திருவொற்றியூரை நீங்கியதால் இரு
கண்களையும் இழந்து , வழிப்போவோர் வழி காட்ட , திருவெண்பாக்கம் சென்று
தொழுது , பெருமான் அரு ளால் ஊன்றுகோல் பெற்று , பழையனூருழைச் சென்று ,
காரைக் காலம்மையார் தலையால் நடந்த தலம் என்று திருவாலங் காட்டை
மிதியாது அதன் அயலில் நின்று பாடியருளியது இத் திருப்பதிகம் .
குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் , திருவாரூரில் உள்ள அடியவர் திருக் கூட்டத்தை
அகன்று நின்ற நிலையை நினைந்து , அதனை விரையச் சென்று அடையவிரும்பி
அருளிச்செய்தது .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-பிரார்த்தனைப் பத்து (Manikavasagar)

கலந்து நின்னடியா ரோடன்று

வாளா களித்தி ருந்தேன்

புலர்ந்து போன காலங்கள்

புகுந்து நின்ற திடர்பின்னாள்

உலர்ந்து போனேன் உடையானே

உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்

அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய்

ஆர்வங் கூர அடியேற்கே.

சதா முத்தி

பிரார்த்தனை - இரந்துநிற்றல். அடிகள் தம்மை ஏனை அடியார்களோடு உடன் சேரச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என இறைவனை இரந்து நிற்கும் செய்தியைக் கூறும் பதினொரு பாடல்களின் தொகுதியே இப்பகுதி. இங்ஙனம் இரக்கப்படுவது இடை யறாத பேரின்ப நிலையேயாதல் பற்றி இதற்கு, `சதா முத்தி` எனக் குறிப் புரைத்தனர் முன்னோர். சதா - இடைவிடாமை. இது, திருப்பெருந் துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இதன்கண் உள்ள எல்லாத் திருப்பாட்டுக்களும் அறுசீரடி விருத்தங்கள். முதல் திருப்பாட்டில் முதற்கண் ஐஞ்சீரடி வந்து மயங் கிற்று. இப்பகுதி அந்தாதியாய் அமைந்தது.

Ramana Sannidhi Murai

454. கடையாம் என்னை கருணையினால்
கன வேங்கடவா ஆண்டாய் என்
உடையாய் அந்த உரிமையினால்
உம்பர் காணச் சீர்ப்பாதம்
புடையான் அடைந்துஉன் சந்நிதி முன்
புகலும் முறையாம் பிரார்த்தனையைக்
தடையா தொன்றும் புகலாதே
தருதி தயாளக் குணக்கடலே. 1

455. கடலுள் படிந்த உப்பு அந்தக்
கடல்நீர் மயமாக் கரைவதுபோல்
உடலுள் கிடந்தேன் உன்னருள்பேர்
ஒளியுள் படிந்துஅவ் ஒளிமயமா
கிடலுக்கு வந்தேன் யானெனது என்ற
இரண்டும் கெட்டுஉன் இயல்பாம்மெய்
உடலுற்று ஒளிர உதவுதி நீ
உணவாய் என்னை உட்கொண்டே. 2

456. கொண்டுங் கொடுத்துந் தம்முள்ளே
குலவும் உண்மை அடியார்பால்
ஒண்டும் படிக்கும் உன்னருளே
உணரும் படிக்கும் சிவபோதம்
மண்டும் படிக்கும் அகந்தைமதி
மங்கும் படிக்கும் சதாமுத்தி
அண்டும் படிக்கும் வேங்கடப்பேர்
ஆண்டாய் உவந்தெற்கு அருளுதியே. 3

457. அருட்கண் ணாலே அகத்துஉனைக்கண்டு
அடியர் விளங்க மெய்ஞ்ஞானப்
பொருட்கண் ணய்எவ் உயிர்க்குளும்வாழ்
போதச் கூடராம் உனைவிட்டு
மருட்கண் ணல்இம் மகிதலத்து
வாழ்வைச் சதமா மயங்குற்றேன்
இருட்கண் அகப்பட்டு எம்பெருமான்
இறைவேங் கடவா எனியேனே. 4

458. எனியேன் உந்தன் அருள்விழியால்
இதயம் தோய்ந்தங்கு இருந்துறும்
தெளிவே பருகித் தெருமரலைத்
தீரக் கடியாது அகங்காரக்
கனியே கொண்டிக் காசினிவாய்க்

- கலங்கித் திரிந்தெத் துணைகாலம்
விளிவேன் உயங்கி வேங்கடவா
விளியா வினைக்கு விருந்தாயே. 5
459. விருந்தாய் உன்னால் மிசைந்துபட
விரும்பிக் காத்த என்னுயிரைப்
பொருந்தா மாயைப் புலையகந்தை
புசித்துப் போகப் பொறேன் உடையாய்
அருந்தாய் உடன்பூன் ருகுதியாய்
அதனை ஆற்று மகத் துற்றுத்
திருந்தா ஒழுக்கத் தீயகந்தைச்
சிறுநாய் கௌவிக் கொளாமுன்னே. 6
460. முன்னை அடியார் உன் அருளால்
மோகம் கழன்று மோனவளம்
தன்னை உளத்துள் தலைப்பட்டுத்
தழைப்பா ராகச் சதிமாயைக்கு
என்னை இலக்கா ஒழித்தாயேல்
இறைவேங் கடவா எனையாண்டாய்
அன்னை யினுநல் அன்புடையாய்
அருளின் முறைக்கீது அழகாமே. 7
461. அழகும் குணமும் பேரருட்சீர்
ஆற்றும் திறனும் அளப்பரியாய்
தழுவுந் தொண்டன் தன்பாலே
சாரும் பிழையைத் தயையாலே
கழுவும் படிக்குன் கனவருளைக்
கருதிப் பணிந்தேன் திரள்அருவி
முழுவம் தினமும் முழங்குமுழு
மோனச் சோனை வேங்கடனே. 8
462. கடனென்று ஒன்றுங் கடைப்பிடியாக்
கயவன் கசடன் கடையன்பொய்ந்
நடனென் தன்னைத் திருவருட்சீர்
நாட்டத் தாலே நலமுறுத்தித்
திடனென் றியமெய்ச் சிவஞானச்
செல்வஞ் சிறக்கச் சிறுமைதீர்த்து
உடனென் றுறுவாழ்வு உதவலுனக்கு
உற்ற கடனென் உடையானே. 9
463. உடையாய் அருள உமையொருபால்
உடையாய் ஊரச் செங்கண்மால்
விடையாய் அருட்சீர் வேங்கடவா
வேத கீதா பல்பூதப்
படையாய் பரமா பசுபதீ
பரிந்தென் தன்னைப் பாலித்தி
கடையாம் என்னும் கலதியெனக்
கறுத்தென் தன்னைக் கழியாதே. 10

464. கறுத்தா யாயிக் கதியிலியைக்
கலங்க விடுத்துக் கழல்காட்ட
மறுத்தால் அதுவோ வேங்கடமா
வள்ளால் உனக்கு மாண்பாவது
உறுத்தாது உந்தன் அருளையெனக்கு
ஒளித்தால் உடையாய் உயிர்வாழ்க்கை
வெறுத்தா தரவு வேறின்றி
விளிவேன் அந்தோ கடையேனே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தைத் தழுவியது.

மகம்- யாகம்.

முழுவம்-மத்தளம், விளிவேன்-அழிவேன்.